जङ्गमञ्च, 'विश्वं' सर्व्वं जगत्, 'अस्मात्' इन्द्रात्, 'भयते' विभेति। अयमर्थः, परिहासार्थं यं कोपमन्तरेण यदा हृदयपूर्व्वकोपं करोति तदा सर्व्वं जगद्बिभेतीति॥

अथ हविषो याज्यामाह। "अनु स्वधामक्षरन्नापो अस्य। अवर्द्धत मध्य आ नाव्यानाम्। सध्रीचीनेन मनसा तमिन्द्र ओजिष्ठेन। हन्मनाहनभिद्यून्" इति। 'अस्य' इन्द्रस्य, 'स्वधां' हविर्लक्षणं, 'अनु', 'आपः' वृष्टिलक्षणाः, 'अक्षरन्' स्रवन्ति, 'नाव्यानां' नावा तरणीयानां नदीनां मध्ये 'आवर्द्धत', जलं सर्व्वतो अभिवृद्धमभूत्। अयं, 'इन्द्रः', 'ओजिष्ठेन' अत्यन्तबलयुक्तेन, 'सध्रीचीनेन' सह प्रवर्त्तमानेन, 'मनसा', युक्तः,'तं' प्रसिद्धं मेघं, 'अभिद्यून्' प्रतिदिनं, 'हन्मना' हन्त्रा, स्वायुधेन वज्रेण; 'अहन्' ताडयति। अयमर्थः, यदायं स्वेच्छया मेघं भिनत्ति तदा वृष्ट्या नदीपूरणक्षमं जलं वर्द्धत इति॥

अथेन्द्राय मरुत्वते पृश्निसक्थमालभेतेत्यस्य पशोः सूक्ते वपायाः पुरोऽनुवाक्यामाह। "मरुत्वन्तं वृषभं वावृधानम्। अकवारिं दिव्यꣳ शासमिन्द्रम्। विश्वासाहमवसे नूतनाय। उग्रꣳ सहोदामिह तꣳ हुवेम" इति। 'इह' कर्म्मणि,'तम्' इन्द्रं, 'हुवेम' आह्वयामः। किमर्थं 'नूतनाय' 'अवसे' अन्यैरकृतपूर्व्वाय, रक्षणाय। कीदृशमिन्द्रं, "मरुत्वन्तं" मरुद्भिः संयुतं, 'वृषभं' कामानां वर्षितारं,'वावृधानं' अतिशयेन वर्द्धमानं, 'अकवारिं' अकुत्सितारं, कुत्सितेनातिस्वल्पेन वैरिणा सह स्पर्द्धा लज्जाये भवति। 'दिव्यं' दिविभवं, 'शासं' शासितारं, 'विश्वासाहं'